

[Statsministeren.]

mit Partis politiske og personlige Redelighed. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl. Jeg tror ikke, at en saadan Fremfærd rammer os, men ham selv. Der er et gammelt Ord, der siger, at Tyv tror, hver Mand stjæler.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var inde paa Spørgsmaalet om den sociale Lovgivning og knyttede her nogle Bemærkninger til det, jeg havde fremført. Se, den Kendsgerning, at der efter 16 Aars socialdemokratisk Styre paa det sociale Omraade efter det ærede Medlems egen Opfattelse kun nogle ganske faa Uger efter, at dette Styre er ophørt, er et saadant Væld af store og omfattende og kostbare uløste sociale Problemer, som omgaaende bør løses, søger det ærede Medlem at forklare med, at der har været saadanne Tilstande her i Landet i 5 Aar, at den sociale Lovgivning gik i Staa. Men dette er ganske urigtigt. I disse 5 Aar under Besættelsen blev der maaske gennemført de mest vidtrækkende sociale Love, der nogen Sinde i et Tidsrum af samme Længde er gennemført. Der blev gennemført Boliglove, Husleje love af en indgribende Betydning for Smaa kaarsfolk her i Landet, der blev gennemført en Beskæftigelsespolitik, hvorigennem det offentlige ydede større Beløb for at skaffe Arbejde end vistnok paa noget tidligere Tidspunkt i den danske Rigsdags Historie, der blev vedtaget Prisnedsættelser og indført Rabatkort o. s. v. i et Omfang som ingen Sinde tidligere — altsaa en Lovgivning af social Karakter til Hjælp for Smaa kaarsfolk her i Landet. Og der var selvfølgelig heller ikke, fordi vi var besat, eller fordi Verden var i Krig, noget i Vejen for, at der kunde have været fremsat Forslag, som det ærede Medlem nævnte, om Arbejderbeskyttelseslov, Medhjælperlov, Hjælp til fødende Kvinder o. s. v. Jeg bebrejder i og for sig ikke det ærede Medlem eller hans Parti eller de Ministre, som sad for dette Parti i disse Aar, at de ikke gjorde det, men jeg paapeger det mærkelige i, at de, der havde Magten og Adgang som Ministre til at bringe disse Sager frem, de sad der i aarevis uden at komme frem med dem, og aldrig saa snart er de kommet væk fra Magten og Ansvaret, før de hæsblæsende kommer og forlanger dem gennemført.

Saa nævner det ærede Medlem, at vi havde tvunget hans Parti til at gennemføre en Revision af Sociallovgivningen i 1942, en Revision i forringende Retning. Efter min Mening betød den ikke noget Tilbageskridt, ikke nogen Forringelse af de Under-

støttelser, som gaves, men en stærkere Kontrol med Misbrug deraf, og for saa vidt det ærede Medlem kalder det et Tilbageskridt, ja, saa var det et Tilbageskridt. Den betød ogsaa en Ændring i Retning af større Lighed i Administrationen af denne Lovgivning, men jeg ved ikke, om det ærede Medlem kalder det en Forringelse, at de, som skal have Hjælp efter disse Love, bliver behandlet efter nogenlunde ensartede Regler. Mig forekommer det ikke at være et Tilbageskridt.

Men rent bortset derfra havde vi ingen Mulighed for at tvinge Socialdemokratiet til at gaa med til dette, ingen som helst. Derfor var det, hvis de var tvunget til det, ikke paa Grund af ydre Midler, men fordi de ikke har ment at kunne modstaa de Argumenter, som blev fremført til Begrundelse for Gennemførelsen deraf. Noget ydre Pres eller nogen ydre Magtmidler laa ikke i vor Haand og blev ikke forsøgt anvendt, og derfor kan det ærede Medlem og hans Parti ikke løbe fra Ansvaret. De gik med til det, og de gik frivillig med til det. Det bebrejder jeg dem ikke, tværtimod, det var jo paa et Tidspunkt, hvor det ærede Medlem og hans Parti havde noget af Besindigheden og Ansvarsfølelsen i Behold; det synes, som om den i den senere Tid er blevet stærkt formindsket.

Naar det nu over for det ærede Medlem og hans Parti paapeges, at Staten i den forløbne Tid har faaet en kolossalt forøget Gæld, store Driftsudgifter og, saa vidt man kan se, vanskelige Erhvervsforhold o. s. v., og det derfor er et Spørgsmaal, hvad Staten i den kommende Tid har Raad til, saa siger det ærede Medlem, at det tror han ikke paa, han tror ikke paa, at Staten ikke har Raad til alle disse Reforme, som han i sin første Tale remsede op her. Han giver ikke nogen Begrundelse for, hvorfor han ikke tror paa det, nej, det ærede Medlem nægter slæt og ret at tro paa, at vi behøver at tænke paa den økonomiske Side af Sagen. Det er virkelig fornøjeligt at møde en Mand med saadant Humør i disse Tider.

Under Valgkampen læste jeg i en Avis et Referat af en Tale, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller holdt, og hvori han talte noget om vor egen glade Hans. Jeg ved ikke, om det har været i en Forudfølelse eller Forudforstaaelse af, hvad vi ogsaa i Fremtiden kunde vente os fra den Side, for jeg vil nok sige, at det at foreslaa betydelige, store Merudgifter for Staten i den Situation, vi staar i, og feje alle økonomiske Undersøgelser og Betragtninger til Side med at